

Резигнація

Адам Міцкевич

Нещасний, хто дарма взаємності благає,
Нещасний, хто любить спитується дарма,
Та нещаснішого серед людей нема,
Ніж той, хто раз любив —
і вічно пам'ятає.

Принадниць бачивши,
він томиться в одчаї,
Бо думка чар йому затрує німа;
Довершеність йому появиться сама —
Він серця й ангелу віддати не бажає.

Гордує тою він, служить не годен тій,
Земну милуючи, не може й неземній
Кохання присвятить, утративши надії;

До спорожнілого подібний храму він,
Що серце смутить нам пустельністю руїн,
Де бог не хоче жить, людина жить не сміє.

Переклад М. Рильського